

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กับทิศทางภาคเอกชน

สมบัติ วรินทร์นุวัตร

อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ตาม ที่ผู้เขียนได้มีโอกาสเข้าร่วมสัมมนาระดมสมองและติดตามข่าวสารต่างๆ ทั้งการ “ร่างทิศทางและยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11” (พ.ศ. 2555-2559) และการสัมมนา “หอการค้า” ทั่วประเทศจึงขอนำเสนอบทสรุปเนื้อหา ดังนี้

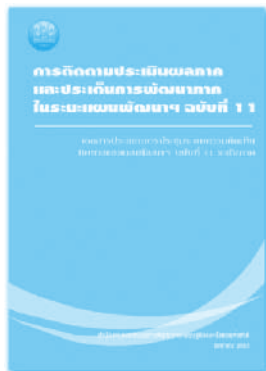
จากการที่ประเทศไทยมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศผ่านแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 1 ตั้งแต่ปี พ.ศ.2504-2510 (ฉบับแรก 6 ปี) และต่อมาฉบับละ 5 ปี จนถึงปัจจุบันประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การกำหนดทิศทางการระยะยาวผ่านการร่างทิศทางและยุทธศาสตร์แผนพัฒนา โดยกำหนด

วิสัยทัศน์ คือ “ประเทศมีความมั่นคงเป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลัก ได้แก่ โครงสร้างเศรษฐกิจสมดุล เข้มแข็ง พึ่งตนเอง ความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น หลักประกันทางสังคมมีคุณภาพครอบคลุมประชากรไทยทุกคน สังคมไทยสงบสุข มีธรรมาภิบาล

สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำร่างทิศทางและยุทธศาสตร์โดยประเด็นยุทธศาสตร์ 6 ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศ คือ

1. การสร้างความเป็นธรรมให้สังคม
2. การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
3. การสร้างความสมดุลและความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
4. การสร้างเศรษฐกิจฐานความรู้และการสร้างปัจจัยสิ่งแวดล้อม
5. การสร้างความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและความมั่นคงในภูมิภาค
6. การจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ซึ่งยุทธศาสตร์เป็นการเน้นการใช้จุดแข็งเพื่อขยายโอกาสของประเทศไทย ได้แก่ สร้างความเชื่อมโยงการค้าการลงทุนและการเงินกับตัวเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวสูงและประเทศเพื่อนบ้าน ขยายภาคธุรกิจบริการดูแลผู้สูงอายุ การแพทย์และสุขภาพ และการแก้ไขจุดอ่อนอันได้แก่ การพัฒนามูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตร อาหารและพลังงานทดแทน มุ่งสู่เศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการบรรเทาจุดอ่อนและเสี่ยงภาวะคุกคาม ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา ขยายการลงทุนด้านการวิจัยพื้นฐานและวิทยาศาสตร์ ปรับปรุงกฎหมายกฎระเบียบต่างๆ ลดสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP การสร้างความเข้มแข็งของทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการใช้ประโยชน์จากการเป็นภาคีในประชาคมอาเซียน

โดยในแผนพัฒนาฯ 11 ยังยึดกรอบแนวและหลักการ “พัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการและเป็นองค์รวม”

ซึ่งจากแผนพัฒนาฯ 11 นี้ในภาคเอกชนอาจจะต้องคำนึงถึงยุทธศาสตร์ของการดำเนินงานของธุรกิจให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ซึ่งในภาคเอกชน ที่จะต้องดำเนินธุรกิจอาจจะสามารถกำหนดแผน 4 เรื่องสำคัญหลัก คือ

1. การดำเนินการเรื่องพัฒนาธุรกิจให้สอดคล้องกับโครงสร้างเศรษฐกิจโดยเฉพาะ “เศรษฐกิจสร้างสรรค์” ที่จะพัฒนาต่อยอดสินค้าไทยให้มีคุณภาพและมูลค่าสูงขึ้น สร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง การสร้างอัตลักษณ์ (BRAND) ซึ่งจะให้อันดับศักยภาพการแข่งขันของธุรกิจประเทศไทยสูงขึ้น

2. การดำเนินธุรกิจให้พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่อาจจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อประชากรทั่วโลก เช่น แผ่นดินไหวที่ประเทศเฮติและเนเธอร์แลนด์ (ตั้งแต่ต้นปี 2554) และสึนามิครั้งใหญ่ที่ประเทศญี่ปุ่น (เดือนมีนาคม) ซึ่งการดำเนินการของภาคเอกชนจึงควรที่จะดำเนินการผลิตเพื่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและให้สอดคล้องกับแผนที่จะพัฒนาประเทศให้เป็น “ผู้นำ” ในการผลิตสินค้าที่รักษาสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นสิ่งที่ทั่วโลกต้องการอย่างมากในอนาคต

3. ต้นทุนการผลิตที่ลดลงโดยเฉพาะด้านโลจิสติกส์ ที่ไม่ใช่แค่สร้างโครงสร้างพื้นฐาน แต่ครอบคลุมถึงการปรับกระบวนการผลิตทั้งหมด ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ไปถึงมือผู้บริโภคเพื่อลดต้นทุนการผลิต ตลอดจนการส่งเสริมผู้ประกอบการโลจิสติกส์ไทยให้ออกไปตั้งบริษัทในประเทศอาเซียน เพื่อสร้างเครือข่ายขนส่งครอบคลุมถึงจีนและพัฒนา “เมืองชายแดน” ให้เชื่อมโยงกับอาเซียนโดยการสร้างสิ่ง

อำนวยความสะดวกให้ครบทุกด้าน มีอำนาจในการตัดสินใจออกใบอนุญาตต่างๆ ให้ครบทุกกระทรวง เพื่อให้แก้ปัญหาการค้าให้เสร็จสิ้นภายในพื้นที่ ไม่ต้องรอส่วนกลางพิจารณา “ในตอนนี้กำลังตั้งเมืองชายแดนให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ มีระบบโลจิสติกส์ ศูนย์กระจายสินค้าและศูนย์ส่งออกครบครัน โดยจะเป็นแผนหลักของประเทศที่ทุกภาคส่วนและทุกรัฐบาลจะต้องเดินตาม และสภาพัฒน์ฯ จะลงไปติดตามผลเร่งรัดให้มีความต่อเนื่อง”

4. การพัฒนาคุณภาพคน โดยเฉพาะเรื่องภาษาที่จะใช้ในการสื่อสารและการเรียนรู้ โดยธุรกิจควรที่จะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้เรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้งภาษาอังกฤษ จีนและญี่ปุ่นให้มากขึ้น รวมไปถึงการส่งเสริมให้เรียนรู้และใช้ภาษาของประเทศในภูมิภาคอาเซียน เพื่อรองรับกับการเกิดโลกาภิวัตน์ Globalizations และการขยายตัวของความร่วมมือระหว่างประเทศในรูปแบบต่างๆ เช่น AEC และการค้าเสรีในกรอบต่างๆ นอกจากนี้จะต้องผลิตบุคลากรให้ทันกับทิศทางการผลิตในอนาคตและสอดคล้องกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อให้ไทยมีอุตสาหกรรมและธุรกิจใหม่ๆ สร้างรายได้เพิ่มให้กับประเทศ ซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและมีความเข้มแข็งต่อไปในอนาคต

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学

TNI สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักประดิษฐ์ ผลิตนักบริหาร

รับสมัคร
ป.ตรี เทียบโอน
(ภาคพิเศษ)
ตั้งแต่บัดนี้ - 30 เม.ย. 54

เปิดรับสมัครนักศึกษาระดับ ป.ตรี บริหารธุรกิจ (ภาคพิเศษ) หลักสูตร การจัดการธุรกิจอุตสาหกรรม (เรียนวันเสาร์ - อาทิตย์ และวันศุกร์เย็น)
สำหรับผู้ที่จบ ปวส. ก้าวสายช่างและพาณิชย

เรียนหลักสูตรภาษาไทย เน้นเสริมทักษะภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น

แขนงวิชาให้เลือกเรียน

- การจัดการอุตสาหกรรม
- การจัดการโลจิสติกส์
- ธุรกิจธุรกิจระหว่างประเทศ
- การตลาด

** สอบโดยคณะกรรมการที่มีประสบการณ์การทำงานทั้งทางด้านอุตสาหกรรม ด้านธุรกิจ และประสบการณ์การสอนมานาน นำประสบการณ์การทำงานจริงมาเป็นกรณีศึกษา ด้วยแผนการเรียนที่ชัดเจน และมีเนื้อหาวิชาที่ตรงกับสายงานที่ก่อ

สนใจสมัครเรียนได้โดย: กรอกข้อมูลออนไลน์ที่ www.tni.ac.th หรือสมัครด้วยตนเอง ที่ศูนย์รับสมัครนักศึกษา ถัดจากสถาบันข้อมูลเพิ่มเติ่มได้ทุกวัน เวลา 08.00-17.00 น. (วันวันหยุดนักขัตฤกษ์)
Tel: 02-763-2601-6 E-mail: admission@tni.ac.th เลขที่ 1771/1 ถนนพหลโยธิน (ระหว่าง ข.พหลโยธิน 37-39) แขวง/เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250